

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ปรารภนาพุทธภูมิต้องเป็นนักเสียสละ

เวลานี้ทองเราก็ได้มากแล้วนะ ได้ ๓๔๕ กิโล ๑๖ บาท ๑๕ สตางค์ คือหลังจากมอบแล้ว จะเข้าไปหา ๕๐๐ เป็นอย่างน้อย มอบคราวนี้ทองคำต้องให้ได้ ๕๐๐ เป็นอย่างน้อย หลังจากวันที่ ๑๒ ผ่านไปแล้วนั้นละ เราจะรู้เรื่องกันวันนั้น พอวันที่ ๑๒ เราก็รวบรวมสมบัติทั้งหลาย เฉพาะอย่างยิ่งคือทองคำ อันนี้ถูกรวบรวมก่อนเพื่อน เสร็จแล้วส่งไปเพื่อหลอม ยังขาดเหลือเท่าไรเอากันตรงนั้นละ ที่เรากำหนดจะให้ได้ ๕๐๐ นะ คือคราวนี้จะไม่ให้ต่ำกว่า ๕๐๐ ต้องทำให้เป็นจุดๆ อ่อนแอท้อแท้ไม่ดีไม่เหมาะ ติดนินสัย เราเองติดนินสัย คนไทยเหลาะแหละอ่อนแอ ในเวลาที่ควรแข็งต้องแข็ง เวลาอ่อนเวลาธรรมดา เล่นกับหมา ก็เล่นได้ เข้าใจไหมล่ะ เวลาแข็งให้มา มาจากที่ไหน ว่างั้น แล้วโบกมือเลย เข้าใจไหมเวลาแข็ง อย่างว่าแต่หมาเลย ให้เสือโคร่งก็ยกโคตรมาเลย เพียงหมาไม่กลัวไม่มีอะไรสนใจแหละ เสือโคร่งเหรือ เสือโคร่งก็ให้มันยกโคตรมา นี่เวลาเด็ด เข้าใจไหม ต้องอย่างนั้นซิ เวลาอ่อนก็ธรรมดาๆ เล่นกับหมาได้สบายๆ ก็หมาเราเลี้ยงไว้ในบ้านทำไมเล่นกับมันไม่ได้ ข้าศึกคือความทุกข์ความจนหรืออันตรายรอบด้าน ที่จะเข้ามาล้อมบ้านล้อมเมืองเรานี่ ชัดเลยไม่ถอย

นี่เราก็จะเอาให้เป็นเปลาะ ๆ ย่านวันที่ ๑๒ สิงหา นี้แหละ เป็นย่านที่จะมอบอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นก็คงจะเป็นกฐินละมัง ย่านวันที่ ๑๒ ให้ได้ย่านหนึ่ง คือวันที่ ๑๒ นี้อย่างน้อยจะไม่ให้ต่ำกว่า ๕๐๐ กิโล เป็นพื้นฐานเลยเทียว แต่มากกว่านั้นไม่เป็นไร จะต่ำกว่านั้นไม่ได้ ๕๐๐ กิโล เพื่อจะแบ่งเบาช่างหน้าที่จะหนักมาก เพราะเราจะรวบรัดเข้าไปในปี ๒๕๕๖ นี้ ให้เสร็จสิ้นไปเสียที เพราะหลวงตานี้หนักมากนะไม่ใช่ธรรมดาหนักเรื่องความคิดความอ่าน พินิจพิจารณาไตร่ตรอง นี่ก็อยู่ในหัวอกนึกคิด อะไรเรียบร้อยแล้วก็ออกๆ จะควรสั่ง-สั่ง ควรเตือนเตือน ควรบอกบอก อันนี้ก็หนักมาก จากนั้นก็เที่ยวรบกวนพี่น้องชาวไทยเอาหัวเอาลิบมาเรื่อย ๆ แนะนำตักเตือนสั่งสอนทางด้านอรรถด้านธรรม เพื่อเป็นกำลังใจที่จะให้มีความแน่วหนามั่นคงต่อเราและส่วนรวม

ธรรมะนี้สำคัญมากนะ กำลังของธรรมนี้แรง กิเลสกลัวแต่กำลังของธรรม กำลังของกิเลสมันหมุนของมันอยู่ตลอดเวลา กำลังของธรรมธรรมดาอ่อนอยู่เสมอ พอกำลังของธรรมเข้มแข็งก็ก๊กก็ขึ้นมา กิเลสต้องหมอบ ไม่หมอบไม่ได้ ขาดเลย นั่นมันมีการแพ้การ

ชนะกันอย่างนั้น เพราะฉะนั้นในโลกอันนี้ก็เลสกลัวธรรมอย่างเดียว อย่างอื่นไม่มีกลัวอะไรเลย ก็เลสเป็นหัวหน้าใหญ่อยู่ตลอดมา กลัวแต่เรื่องธรรม ถ้าว่าธรรม ก็เลสถอยๆ เพราะฉะนั้นคำว่าธรรมคือความสัตย์ความจริงนี้ ว่าอย่างไรเป็นอย่างนั้นๆ เอาจริงเอาจริง ไม่มีเสียตายอะไรยิ่งกว่าสิ่งที่เรารบจะเอาชัยชนะให้ได้ เรียกว่าเด็ดอย่างนี้

นี่ความจนก็เหยียบหัวคนไทยทั้งชาติมาเป็นเวลานานแล้ว นี่ก็เริ่มกันมาเต็มเหนี่ยวของเราก็ได้ทองคำเวลานั้นนั้น ๖,๔๒๘ กิโล เราตั้งจุดหมายไว้ว่าให้ได้ ๑๐ ตัน นี่ก็ได้ ๖ ตัน ๔๒๘ กิโลแล้ว เราตั้งจุดนี้ไว้เพื่อชาติไทยของเรา เพราะหลักใหญ่อยู่ที่ชาติ หัวใจอยู่ที่ชาติ ถ้าชาติบกพร่อง ถูกดำเนินคดีเขียน กระเทือนหมดทั่วประเทศไทย ถ้าชาติไทยของเรามีความแน่นหนามั่นคงแล้วสง่างามครอบคลุมประเทศไทย เราต้องเอาอย่างนั้นเทียบกัน การทำอันนี้เราทำเพื่อชาติของเรานะ สำหรับการอยู่การกินใช้สอย เมืองไทยเราไม่อดอยาก เพราะเป็นเมืองอยู่ข้าวอยู่น้ำพอกอยู่พอกิน ไปบ้านไหนเมืองใดอาศัยกันได้ทั้งนั้น

เพราะเมืองไทยเราไม่ใช่เมืองเห็นแก่ตัว เมืองพุทธศาสนาเป็นเมืองที่มีเมตตา มีน้ำใจต่อกัน ไปบ้านใดเมืองใดจึงไม่อดอยาก เพราะความกว้างขวางเห็นอกเห็นใจกัน สงสารกันได้ นี่เรามีอยู่ทั่วๆ ไป ไปไหนแล้วไม่ตาย แต่หัวใจของชาติเราที่จะออกให้โลกได้มองเห็นดีหรือชั่ว สูงหรือต่ำประการใดนั้นเป็นจุดสำคัญแห่งชาติไทยของเรา ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องรักษาศักดิ์ศรีดีงามแห่งชาติไทยของเราให้สง่างามตลอดไป นี่มันบกพร่องในจุดนี้ ใครก็ทราบกันทั่วประเทศไทยเราแล้ว มันบกพร่องยังงี้ๆ มา ทีนี้ต่างคนต่างรู้เนื้อรู้ตัวว่าสมบัติเจ้าของบกพร่องก็เท่ากับตัวเจ้าของทั้งชาตินี้บกพร่องไปตามๆ กัน

การบกพร่องไม่ใช่ของดี เอา หนูๆ เริ่มแล้วตั้งแต่บัดนั้นมาได้ ๕ ปีกว่าแล้ว คราวนี้จะเอาให้ได้ตามจุด จุดนี้ก็กะให้พอเหมาะกับชาติไทยของเรา ไม่มากไม่น้อยนัก พิจารณาถ้าทองคำได้น้ำหนัก ๑๐ ตันนี่อ่อนหนาผาคั่ง และพอดีกับกำลังแห่งชาติไทยของเราเกี่ยวกับเรื่องแก๊วกฤตการณ์ในครั้งนี้ แล้วดอลลาร์อย่างน้อยก็ไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้าน อันนี้เราค่อนข้างแน่ใจไว้แล้ว ส่วนทองคำรู้สึกจะหนักกว่ากันอยู่มาก เพราะทองคำหนักมากกว่าดอลลาร์ นี่เราก็จะเอาให้ได้ตามที่กำหนดนั้น จะหนักหรือเบาที่เป็นภาระของพี่น้องชาวไทยเราจะช่วยกันยกให้ได้ เพราะไม่เหลือวิสัยของชาติไทยที่จะยกได้ในทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ได้พยายามกันมาได้ ๕ ปีนี้แล้ว นี่ก็ยังเหลืออยู่ ๓ ตันกว่า จึงต้องพยายามกันจุดนี้ เอาให้เด่นดวงๆ เมืองไทยของเราจะไม่มีความด้อยให้เป็นที่จ้องมองหรือที่น่าด่าทอได้นะ

ถ้าเมืองไทยมีจุดบกพร่อง ไปที่ไหนก็อายเขานะ แม้แต่หมาวิ่งตามเจ้าของ เขาชี้หน้าเจ้าของ หมาก็เสียหน้าไปด้วย ถ้าเรามีหน้ามีตาแล้ว ไอ้ตูบวิ่งมา ๑๐ ตัวก็มาเถอะ กูนี่

ส่งงามแล้ว พุดกับหมาก็ได้ เข้าใจไหม กูนี้ส่งแล้ว สุมา ๑๐ ตัวก็ได้ สุมีโคตรไปหาโคตร มากับกูก็ได้ กูส่งงามแล้ว ทองคำกูได้ถึง ๑๐ ตัน ดอลลาร์กูได้ถึง ๑๐ ล้าน สุวังหากูนี้ ดอลลาร์ดอลลาร์เดียวก็ไม่ได้เห็นได้ กูส่งสารสุ สุมาทั้งโคตรก็ได้ ไปตามกุกุเลย สู้ก็ส่งงาม เหมือนกูนั้นแหละ เข้าใจไหม

การทำนี้เราทำเพื่อชาติของเรา เราชักเราสงวนชาติเรามากไม่ให้ใครมาแตะได้เลย ถึงจะเล็กจะน้อยก็เหมือนมดแดงอยู่ในรัง โห มันสู้มะดแดง เราไปทดลองดูแล้ว เอามา เป็นคติสอนได้ มันไม่มีถอยนะมดแดง รักสงวนรวงรังชาติของมัน มันเอาจริงเอาจังมากทีเดียว นี่เอามาเป็นคติ ใครๆ ก็ตามถ้ามีความรักสงวนแล้วต้องมีความเข้มแข็ง อย่างมดแดงมีความรักสงวนเข้มแข็งในการต่อสู้ไม่ถอยเลยนะ เอาจริงเอาจังมาก บางทีเราก็พุดกับ มันจริงๆ ทั้งหัวเราะกับมัน โห มึงเอาจริงเอาจังนะ กูทำเล่นเฉยๆ ว้างแหละ คือเราเอามือ แหย่ตรงไหน มดแดงรุมขึ้นมานะ แหย่ไม่ให้ถูกมันนะ ก็เราหยอกมันเฉยๆ เอามือไปจ่อนี้ พริบมานี้เลย ๆ ให้ถอยไม่มี แล้ววิ่งเข้าไปบอกกันในรัง หลั่งไหลออกมาหมดเลย รังทั้งรัง มีแต่มดแดงล้อมเต็มหมด โห รู้เข้าใจสุแล้ว กูเล่นเฉยๆ แหละ สู้เข้ารังเถอะกูไปละ

เท่าที่เราทดลองนี้ มดแดงเป็นที่หนึ่ง เป็นนักสู้จริงๆ มดแดง ไม่ถอย ลองมากัดเรา ดูซิ เราจะไปจับตึ้งนี้คอมันขาดติดกับเรานะ จะให้มันปล่อย เราดึงออกไปแล้วมันปล่อยนี้ ไม่มีมดแดง เราไปจับตัวมันตึ้งนี้หัวต้องขาดอยู่กับนี้เลย นี่มดแดง สู้จนหัวขาด นี่ก็เป็นคติ ธรรมได้ดี เราจะพยายามให้ได้ตามเปลาะๆ นี่แหละ พอถึงจุดนั้นแล้วก็เลิก การประกาศ รบกวณพี่น้องทั้งหลายดังที่เป็นมาแล้ว พอถึงนั้นก็เลิกทันทีในกิริยาอย่างนี้จะไม่นำมาใช้ แต่จะเปิดบัญชีเอาไว้ คือบัญชีนี้สำหรับพี่น้องชาวไทยที่มีศรัทธามากน้อยจะบริจาค บัญชี เราเปิดเอาไว้ ทองคำก็เปิดเช่นเดียวกันกับที่เราออกช่วยบ้านช่วยเมืองอยู่เวลานี้ เราจะเปิด เหมือนกัน เงินได้มากได้น้อยเราจะเจียดออก ทองคำเหมือนกันได้มากได้น้อยก็จะรวมเข้า พอหลอมก็จะหลอม แล้วเก็บไว้ๆ พอสมควรที่จะเข้าสู่คลังหลวงแล้วเราก็เข้าตามเดิม ดอลลาร์ก็เหมือนกัน

เงินสดก็ช่วยอย่างนี้ตลอดไป ถึงไม่ได้ช่วยบ้านช่วยเมือง เงินสดช่วยประเทศชาติ บ้านเมืองเราช่วยมาแต่ต้นแล้ว ดังที่เคยเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบมาเป็นลำดับ เราไม่มี เรื่องการเก็บเงินเก็บทอง บอกไม่มีเลย เพราะสิ่งเหล่านี้มีมาไว้เพื่อทำประโยชน์ ไม่ได้มา หมักหมมเอาไว้เพื่อทำลายตัวเอง คือความตระหนี่ถี่เหนียวละมันทำลายเจ้าของสมบัติ ความเสียสละไม่ได้ทำลาย เป็นคุณค่า เป็นราคา เป็นมหามงคล พอยื่นออกไปนี้จิตใจเปิด แล้ว ยื่นออกไปเพื่อจะให้ผู้ใด ผู้นั้นมารับ รับแล้วไปด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นเด็กเป็น

ผู้ใหญ่มีจำนวนมากน้อย ได้รับน้ำใจที่เราแจกเราแบ่งให้นี้ยิ้มแย้มแจ่มใสทั่วหน้ากัน นี้คุณค่าแห่งการเสียสละ คุณค่าแห่งการให้ทาน

คุณค่าแห่งความตระหนี่มีที่ไหน ไม่เคยมี ไปที่ไหนอดอันตันใจ คนตระหนี่คับแคบ ตีบตัน ไม่มีใครอยากคบค้าสมาคม นี่ละอำนาจแห่งความตระหนี่ กิเลสคือความตระหนี่ ธรรมคือความเสียสละ ที่นี้เอาผลมาเทียบกันซิ ความตระหนี่ถี่เหนียวมีคุณค่ามีอันสงส์อย่างไร ทำความดีให้แก่โลกอย่างไรบ้างหรือไม่ ไม่มีความตระหนี่ ยิ่งโลกนี้เต็มไปด้วยความตระหนี่ คนเรามองหน้ากันไม่ได้ เข้าหน้ากันไม่ได้นะ นอกจากความตระหนี่ยังสงวนท่าทีต่าง ๆ หาช่องที่จะเอาแบบไหน ได้แบบไหน คดโกงรีดไถ เอาทั้งนั้น นี้ออกไปจากหลักใหญ่คือความตระหนี่ ถ้าความตระหนี่มีที่ใดเป็นไฟเผาไปเรื่อย ๆ กิดขวางไปเรื่อยเลย นี้เรื่องของกิเลสที่กิเลสรักสงวน

วางรังแห่งกิเลสก็คือความตระหนี่ถี่เหนียว นี่ละกิเลสมันรักมันสงวนของมันมาก ใครมีกิเลสมาก ๆ มีเงินกองเท่าภูเขา มันก็มีแต่เศษกระดาษ เศษแร่ธาตุต่าง ๆ เช่น เงินกระดาษอย่างทุกวันนี้ เอาไปกองเท่าภูเขา ก็กองกระดาษ หรือเป็นแร่ธาตุเป็นเงินเหรียญ เอาไปกอง ก็เป็นแร่ธาตุเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร คือจะเอาไปให้ทานใครสงเคราะห์ใครก็หวง ๆ มันก็เป็นกองกระดาษอยู่อย่างนั้น เจ้าของตายแล้วก็กองกระดาษ เป็นกองแร่ธาตุ ไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไร ที่นี้เอากองกระดาษ เอาแร่ธาตุต่าง ๆ มาเป็นคุณค่าสำหรับประโยชน์ทั่วโลก มีเท่าไรเอามาแจก ใครมีความจำเป็นอะไรเกี่ยวกับเงินกับทอง ซึ่งอย่างสมัยทุกวันนี้พิมพ์กระดาษออกมา ใช้ชื่อว่าเป็นเงิน รับรองกันทั่วโลกดินแดน เอาออกมาเท่าไรแจกไปเท่าไรเป็นประโยชน์หมด

ทำงานอะไรอันนี้เป็นมหาอำนาจ กระดาษนี้แหละเป็นมหาอำนาจทางดีทางชั่ว ทางชั่วเอาคนให้พินาศได้จากกระดาษอันนี้ จากเงินอันนี้นะ ถ้าทางดี เอา ยกคนจนกระทั่งถึงสวรรค์นิพพานได้อีกเหมือนกัน ที่นี้ยกอันนั้นออกมาแจกจ่าย เป็นยังงใจโลกชุ่มเย็นไหม แล้วหึงหวงอันนั้นไว้ เป็นยังงใจโลกแห้งผาก เจ้าของตายแล้วจม อย่างน้อยตายแล้วมาเกิดเป็นเปรตเป็นผีเผือกงสมบัตินั้น เพราะหึงหวง ไปแล้วมันสุดวิสัย ถ้าไม่มีกรรมหนักมากกว่านั้นจะมาเป็นเปรตเป็นผี ตามหลักกรรมชาดกท่านแสดงไว้อย่างชัดเจนมาก ถ้าผู้มีกรรมหนักมากกว่านี้ตายแล้วฝังเลย ไม่ได้มีละ อันนี้ไม่มีความหมาย สมบัติเงินทองข้าวของมีมากน้อยที่จะมาหึงมาหวงไม่มีความหมาย อำนาจแห่งกรรมชั่วที่หนักมากกว่านี้ตั้งที่เดียวฝัง ๆ เลย ถึงมหันตทุกข์ ให้พากันจำเอา นี่ละโทษแห่งความตระหนี่ถี่เหนียวมัน

ทำลายทั้งเจ้าของ และทำลายจิตใจผู้อื่น โลกเหือดแห้งไปด้วยความตระหนี่ของคนผู้มั่งมี ไม่อาจจะสงเคราะห์สงหาใครได้ รู้ความตระหนี่ไม่ได้

นี่ตรงกันข้าม ผู้มีสมบัติเงินทอง ประกอบกับเจ้าของมีจิตใจอันกว้างขวางด้วยแล้ว เอา ไปที่ไหนสมบัติเงินทองเป็นแก้วสารพัดนึกเหมือนเทวดาองค์หนึ่ง ไปที่ไหนสัตว์ทั้งหลายห้อมล้อมอนุโมทนาสาธุการ ยินดีด้วยการบริจาคทานของผู้ให้ ไปที่ไหนกว้างขวางไปหมด นี่ละอำนาจแห่งการให้ทานมีคุณค่า ศาสดาจารย์รู้แต่ละองค์ ๆ นี้ การให้ทานสื่อโลกมาตลอดนะ ไม่ได้มีศาสดาองค์ใดได้ตรัสรู้เพราะความตระหนี่ถี่เหนียว เรายังไม่เคยเห็นในตำรับตำรา บอกมาเป็นทางเดียวกันสายเดียวกัน ผู้ที่ปรารถนาพุทธภูมิเป็นพระพุทธรเจ้า ต้องเป็นนักเสียสละ เรียกว่าไม่มีอ่อนข้อการเสียสละ แล้วก็เป็นพระพุทธรเจ้าขึ้นมาด้วยการให้ทาน ไม่ได้เป็นพระพุทธรเจ้าขึ้นมาด้วยความตระหนี่

เพราะฉะนั้นเราเป็นลูกศิษย์ตถาคต อย่างน้อยขอให้เห็นอกเห็นใจกัน คนเรามีน้ำใจต่อกันแล้วเข้ากันได้สนิทหมด ไม่ว่าชาติชั้นวรรณะใด อันนั้นตั้งชื่อเอาไว้ รูปร่างกลางตัวที่เรามองเห็นกัน มองปั๊บรู้แล้วว่าคน มนุษย์หญิงชายนี้แล อันนี้ไม่ต้องตั้ง เป็นหลักธรรมชาติที่รู้เห็นด้วยกัน แต่ตั้งชื่อตั้งนามชาติชั้นวรรณะฐานะสูงต่ำเป็นชั้นเป็นตอนประจำมนุษย์เรา เพื่อยกเกียรติมนุษย์เราให้มีศักดิ์ศรีดั่งงามสมเป็นมนุษย์ เกียรติเป็นมนุษย์ นี่เป็นชั้นหนึ่งต่างหาก แต่สำคัญที่ว่าถ้ามีน้ำใจ ไม่ว่าคนทุกชนคนมีคณ จะเป็นคนที่มีเพื่อนฝูง ใครต่อใครก็ตามทั้งกว้างทั้งแคบรักชอบเมตตาสงสาร ถ้าเป็นเด็กก็เป็นเด็กใจกว้างขวาง เช่นเข้าไปโรงเรียน เด็กนักเรียนด้วยกันมีความจนตรอกจนมุม เพราะออกมาจากฐานะต่าง ๆ กัน พ่อแม่จนลูกก็ต้องจน แต่หัวใจมี ส่งลูกเข้ามาศึกษาเล่าเรียน อะไรก็ขาด ๆ เชน ๆ ที่นี้เพื่อนฝูงที่มีสมบัติเงินทองที่มากละเคล้ากันอยู่นั้นเป็นผู้มีน้ำใจ ก็สงเคราะห์สงหาซึ่งกันและกันได้ นี่เพื่อนคนนี้ไปไหนเพื่อนรักหมด

แต่คนที่เห็นแก่ตัวไม่มีใครรักนะ เป็นอย่างนั้น ให้เราจำไว้ แม้แต่ไปเรียนหนังสืออยู่เด็กก็ยั้งรู้ว่าใครดีใครชั่ว เด็กคนไหนดี เด็กคนไหนคับแคบตีบตัน เด็กคนไหนกว้างขวางเพื่อนฝูงในโรงเรียนด้วยกันรู้จักกัน ผู้ใหญ่ก็เหมือนกัน คบกันปั๊บรู้จักกันแล้ว พอมองเห็นกันปั๊บรู้จักกันแล้ว เช่นอย่างรถเราไปเสียที่ตรงไหนกลางทาง พอเห็นเพื่อนมนุษย์ด้วยกันมาจอดรถก็กั รถเป็นอะไร นั้น รถเป็นอย่างนั้น ๆ ควรช่วยเหลืออะไรช่วยปั้งปั้ง ๆ ควรนำไปแก้ไขไปอะไรในเวลาปัจจุบันอย่างนั้น เอา ช่วยทันที ๆ นี้เรียกว่าผู้มีน้ำใจ ให้พากันเข้าใจเอาไว้ ไม่ใช่ว่าเฉยเมย คนนี้รถมันติดแล้ว มันจนตรอกจนมุม ดีไม่ดีไปปล้นเอาเงินเขาอีก ดูไม่ได้

เลยนะ คนประเภทนี้เรียกว่าเปรตมาเกิดเป็นซากมนุษย์ หลอกมนุษย์ด้วยกันให้จม ให้พากันจำ

เอาธรรมไปเถอะ ไปที่ไหนไม่จมแหละเรื่องธรรมพระพุทธเจ้าแล้วไม่จม ไปที่ไหนจะสนิทสนมกันหมดเลยเทียวนะ ธรรมคือความดีงาม ความมีใจต่อกัน ความกว้างขวาง ความเมตตาสงสาร ความไม่ถือชั้นวรรณะ อันนี้ก็ตั้งไว้เพื่อเคารพบูชากัน ไม่ถึงกับว่าตั้งไว้เพื่อยึดเพื่อถือเพื่อเป็นเจ้าอำนาจแบ่ง อย่างนี้โลกเขาเกลียดเขาดูถูกด้วยซ้ำ ตั้งไว้เพื่อเป็นเกียรติ ผู้มีศกก็เป็นเกียรติอันหนึ่ง ผู้ไม่มีศกก็เคารพเกียรติ เพราะผู้นั้นตั้งไว้ ไม่ได้ตั้งไว้เพื่อทำลายใคร ตั้งไว้เพื่อเป็นยศประจำมนุษย์ของเรา ต้องมีสูงมีต่ำ เคารพกันตามยศถาบรรดาศักดิ์โดยความเป็นธรรมแล้วเคารพกันไปตลอด เพราะฉะนั้นผู้ใหญ่ผู้น้อยจึงมีประจำมนุษย์มา ถ้าขัดกันกับที่วานี้แล้วเป็นภัยทั้งนั้น

วันนี้ก็พูดเพียงเท่านี้ก็เห็นว่าพอเหมาะพอดี ให้พากันจำเอาละ เวลานี้เป็นเวลาที่เราจะเข้มงวดกวัดขันต่อคลังหลวงของเรา ให้ได้ตามที่กำหนดเป็นระยะ ๆ ไป พอถึงจุดนั้นแล้วก็ล้มทั้งหงายแหละหลวงตา ไม่กวนพี่น้องทั้งหลายอีก พูดต้องมีคำสัตย์คำจริง เมื่อถึงนั้นแล้วหยุดก็เลย เป็นแต่เพียงว่าบัญชี เพราะเห็นว่าสมบัติเงินทองของเรานี้ยังมีความบกพร่อง แต่ไม่ถึงกับขาดเงินจริง ๆ มีบกพร่องอยู่ธรรมดา ได้มาเราก็จะเอาเข้าตามเดิมเปิดบัญชีไว้เป็นปกติ ไม่ว่าทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เปิดไว้ ได้อะไรมาที่ควรแจกจ่ายไปทำประโยชน์ เราก็ทำดั่งที่เคยปฏิบัติมานั้นแหละ ทองคำที่ควรจะนำเข้าคลังหลวงเมื่อไรเรานำเข้าทันที ๆ เป็นแต่เพียงว่าไม่ออกประกาศเรียโรบบกวนพี่น้องทั้งหลาย ดั่งที่ปฏิบัติอยู่เวลานี้เท่านั้น นี่เอาละให้พากันเข้าใจนะ เมื่อวานนี้ได้ ๕ กิโล ๑๒ บาท ๓๙ สตางค์ ให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตา วันต่อวัน ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th